

روزی که من خانه را به قصد شهر ترک کردم

Dagen då jag lämnade mitt hem för staden

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👤 Brian Wambi
- 💬 Marzieh Mohammadian Haghghi
- 💬 persiska / svenska
- 📊 nivå 3

(utan bilder)

ایستگاه اتوبوس کوچک در روستای من پر از مردم و اتوبوس های زیاد بود. حتی روی زمین چیزهای زیادتری بود که باید بار زده می شد. شوفرها اسم مقصد اتوبوس ها را جار می زدند.

...

På den lilla busstationen i min hemby var det fullt av människor och överbelastade bussar. På marken fanns det ännu fler saker som skulle lastas på. Anställda skrek namnen på ställena som bussarna skulle gå till.

من صدای شوفر راشنیدم که داد می زد، "شهر! شهر! به غرب می
رایستگا!" این همان اتوبوسی بود که من باید سوارش می شدم.

...

"Storstan! Storstan! Vi åker västerut!" hörde jag en
biljettförsäljare ropa. Det var den bussen som jag
behövde åka med.

اتوبوس شهری همیشه پر بود، ولی بیشتر مردم هل میدادند تا سوار شوند. بعضی ها وسایلشان را زیر اتوبوس جا می دادند. دیگران وسایلشان را روی باربند های داخل می گذاشتند.

...

Bussen till storstan var nästan full men fler människor trängde sig på. Vissa packade undan sitt bagage under bussen. Andra lade det på hyllorna på insidan.

مسافران جدید بلیط هایشان را محکم در دستشان گرفته بودند همان طور که برای نشستن در اتوبوس شلوغ دنبال جا می گشتند. خانم هایی که بچه های کوچک داشتند سعی می کردند که برای راحتی کودکان در سفر طولانی جایی درست کنند.

...

Nya passagerare höll hårt i sina biljetter när de letade efter någonstans att sitta på den proppfulla bussen. Kvinnor med småbarn lade dem tillrätta för att göra det bekvämt för dem på den långa resan.

من به زور خودم را کنار یک پنجره جا دادم. شخصی که کنار من
نشسته بود یک کیسه پلاستیکی سبز را محکم گرفته بود. او صندل
های قدیمی و یک کت کهنه به تن داشت، و دستپاچه به نظر می
رسید.

...

Jag tryckte mig ner bredvid ett fönster. Personen
som satt bredvid mig höll hårt i en grön plastpåse.
Han hade sandaler och en sliten kappa på sig och
såg nervös ut.

من به بیرون از اتوبوس نگاه کردم و متوجه شدم که من داشتم
روستایم را ترک می کردم، جایی که در آنجا بزرگ شده بودم. من
داشتم به یک شهر بزرگ می رفتم.

...

Jag tittade ut genom bussfönstret och insåg att jag
var i färd med att lämna min hemby, platsen där jag
hade växt upp. Jag var på väg till den stora staden.

بارگیری کامل شده بود و همه ی مسافران نشستند. دستفروش ها هنوز با زور دنبال راهی برای داخل شدن به اتوبوس بودند تا کالاهایشان را به مسافران بفروشند. همه ی آنها داشتند داد می زدند تا اسامی چیزهایی که برای فروش دارند را بگویند. آن کلمات برای من خنده دار بودند.

...

Lastandet var färdigt och alla passagerare satt ner. Gatuförsäljare tryckte sig fortfarande in på bussen för att sälja sina varor till passagerarna. Alla ropade namnet på det som fanns att köpa. Orden lät lustiga för mig.

اندکی از مسافران نوشیدنی خریدند، بقیه لقمه های کوچک خریدند و شروع به خوردن کردند. آنهایی که هیچ پولی نداشتند، مثل من، فقط تماشا می کردند.

...

Några passagerare köpte drycker, andra köpte små snacks och började att tugga. De som inte hade några pengar, som jag, tittade bara på.

این فعالیت ها با داد زدن راننده، که آن نشانه ی این بود که اتوبوس آماده ی حرکت است، قطع می شد. آن صدای فریاد برسر دستفروش ها بود که به بیرون بروند.

...

Dessa aktiviteter avbröts av att bussen tutade, en signal som visade att vi var färdiga för att åka. En anställd skrek att gatuförsäljarna var tvungna att stiga av.

دستفروش ها همدیگر را هل می دادند تا بتوانند راهشان را برای پیاده شدن از اتوبوس پیدا کنند. بعضی ها پول مسافران را به آنها پس می دادند. بقیه تلاش های آخرشان را برای فروختن بیشتر اجناسشان می کردند.

...

Gatuförsäljarna knuffade på varandra för att komma ut från bussen. Vissa gav tillbaka växel till passagerarna. Andra gjorde sista-minuten-försök att sälja fler saker.

وقتی که اتوبوس ایستگاه را ترک کرد، من به بیرون از پنجره خیره شدم. من حیرت زده ام اگر می شد به عقب برمی گشتم، دوباره به روستایم برمی گشتم.

...

När bussen lämnade busstationen stirrade jag ut genom fönstret. Jag undrade om jag någonsin skulle komma tillbaka till min hemby igen.

در طول سفر، داخل اتوبوس بسیار گرم شده بود. من چشم هایم را به
این امید که به خواب بروم بستم.

...

Medan resan fortskred blev det mycket hett på
bussen. Jag slöt ögonen och hoppades kunna sova.

ولی ذهنم به سمت خانه می رفت. آیا مادرم در امان خواهد بود؟ آیا از خرگوش های من پولی درخواهد آمد؟ آیا برادرم یادش می ماند که به بذرهای درختم آب بدهد؟

...

Men mina tankar gick tillbaka till mitt hem. Skulle min mamma vara i säkerhet? Skulle mina kaniner kunna säljas för pengar? Kommer min bror att komma ihåg att vattna mina trädplantor?

در راه، من اسم جایی که عمویم در آن شهر بزرگ ساکن آنجا بود را
حفظ کردم. من تا زمانی که به خواب رفتم، داشتم اسم شهر را زمزمه
می کردم.

...

På vägen lärde jag mig namnet på den plats i
storstaden där min farbror bodde utantill. Jag
mumlade det fortfarande när jag somnade.

نه ساعت بعد، با صدای بلند مردی که ضربه می زد و مسافران را برای برگشتن به روستای من صدا می زد بیدار شدم. من کیف کوچکم را برداشتم و از اتوبوس بیرون پریدم.

...

Nio timmar senare vaknade jag upp till ett högt bankande och att man ropade ut bussen för passagerare som skulle tillbaka till min hemby. Jag tog min lilla väska och hoppade av bussen.

اتوبوس برگشت سریعاً پر شد. خیلی زود اتوبوس به سمت شرق حرکت خواهد کرد. مهم ترین چیز برای من، پیدا کردن خانه ی عمویم بود.

...

Returbussen börjades snabbt att fyllas på. Snart skulle den åka tillbaka österut. Det viktigaste för mig nu var att leta upp min farbrors hus.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

روزی که من خانه را به قصد شهر ترک کردم

Dagen då jag lämnade mitt hem för staden

Skriven av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrerad av: Brian Wambi

Översatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa), Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).